

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

27. Perpetuitas damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO XXVII.

Perpetuitas & abyssus damnatæ æternitatis.

Ut urantur & sentiant usque in sempiternum. Judith. c. 16. 21.

18. *Septembris.*

CONSIDERA, omnium tormentorum infernalium hæctenus consideratorum, maximum esse *æternitatem*, ac perpetuitatem; hæc enim reliquis tantum addit ponderis, estque pœna tanta ac talis; ut nec ullâ intelligentiâ creatâ, comprehendi, nec cum ullo aliorum suppliciorum conferri valeat: durabit enim quamdiu, Deus erit Deus, cujus æternitas est mensura æternitatis damnatorum: cujus æternitas est fons, origo & causa omnium temporum & sæculorum: hæc enim ab illa emanant, velut radius à sole, velut aquæ ex fonte, velut scintilla ex igne. Unde sicut varii radii vicissim & successivè emanant à sole, variæ aquæ ex fonte, variæ scintillæ ex igne: sed idem semper manet constatque sol, idem fons,

idem

idem ignis, qui hos radios, has aquas, has scintillas ejaculatur; ita varii dies, anni ætates, tempora, omnesque sæculorum ordines, & vicissitudines; æternitates Beatorum, æternitates damnatorum, ab æternitate Dei emanant; sed ipsa sibi semper eadem, semper fixa & immota constat æternitas divina, atque invariata.

II. Ipsa enim est id, quod in rota axis; quod in circulo centrum: sicut circa axem volvitur rota & circa centrum, circulus: ita circa æternitatem Dei, quasi axem & centrum, rotantur & volvuntur omnia tempora, & quæcunque per tempora singula oriuntur, occidunt, veniunt, abeunt, attolluntur, deprimuntur. Deus enim est Rex sæculorum, Præses temporum ac Dominus æternitatis, tam beatæ, quam miseræ. Atque hoc sicut in infinitum, auget gaudia Beatorum, quòd duratura sint, quamdiu durabit Dei æternitas; sic & in immensum auget tormenta damnatorum, quòd duratura sint, quamdiu Deus erit Deus; id est in æternum.

III. Quamvis enim orci pœnæ essent levissi-

280 *Domus aternitatis. Consideratio*
levissimæ, ex eo tamen quòd finem nul-
lum habeant, & cum Dei aternitate per-
durent, evadunt infinitæ, quales ergo
erunt, cum & atrocitate sint intolerabi-
les, & simul aternitate interminabiles?
Cruciatus unius anni, magnum malum
est; cruciatus annorum duorum, duplex
est malum; cruciatus centum annorum,
centuplicatum malum est; atque ita
progrediendo, quòd pœna aut dolor est
productior ac durat diutius, eò evadit
acerbior. Illa igitur pœna, quæ durat,
annis, lustris, sæculis infinitis, & quam-
diu Deus erit Deus; profectò est malum
infinitum; & omnem nostram in conci-
piendo cogitationem superat.

Apostrophe.

Vide igitur, O Peccator! quid agas,
dum pro modica voluptate aut va-
nitate, aut utilitate, totius aternitatis
supplicia, totumque aternitatis infelicis
pondus, humeris tuis imponis. O stulti-
tiam tuam incredibilem! Quanta stulti-
tia est, divitias perituras quærere, & in
illis sperare, sed postea penuriã aternã
labo-

laborare? Quanta stultitia est, honores ambire & in altum se extollere; ac postea deprimi & ad confusionem æternam in abyssum descendere? Quanta stultitia est, carnis desideria sequi, & illud desiderare, quod faciet in Orco carnem perpetuo ardere? Quanta stultitia est, hortos & palatia brevi ruitura exstruere: & de domo in cælis ædificanda non cogitare, sed indies sibi domum in inferno caliginosam fabricare? Quanta stultitia filiis ac nepotibus ditandis, assiduè insudare & gehennæ semper ardentis incendia sibi accersere. Ah! quid est, quàm diu Deus erit Deus, in gehennæ flammis ardere & cruciari cum damnatis & dæmoniis?

19. Septembris.

I. **C**onsidera ulterius: in molli lecto jacere immotum, uno anno, quàm gravis foret pœna? gravior si decennio: longè gravior si integro sæculo, gravissima omnium, si totâ æternitate. Fulco homo ad mundi leges factus, cum quadam nocte dormire non posset, cogitare

282 *Domus aternitatis. Consideratio*
gitare secum cœpit: si hîc in molli lecto
jacenti absque alio dolore tamen tam
molesta est, unius noctis insomnis, cuba-
tio: quanto pere cruciabor, si in lecto ig-
neo aternum jacere & cruciari debebo?
Quâ cogitatione ita immutatus est, ut
mox sacra Cisterciensium familiae no-
men dederit. Drexel. conf. 5.

II. Pungi in alterutro oculorum, à
crabrone aut apicula, indefinenter uno
mense, perquam gravis est molestia, gra-
vior si decennio, gravior si sæculo, gra-
vissima si tota aternitate: scilicet quam-
diu vivet Deus. O quantum hoc pœ-
nam quamcunque auget! Pœna enim
mille millionum annorum, cum pœna
aeterna composita, non est nisi arenula
ad montem, guttula ad Oceanum, ato-
mus ad aerem & Mundum universum.
Finiti enim ad infinitum nulla est proportio.

III. Ac proinde si damnatis daretur
optio, ut vel tolerarent punctiorem
apis in oculo, per omnem aternitatem,
vel ipsas tolerarent inferni pœnas, tot
annis, quot stellæ sunt in firmamento,
haud dubie eligerent miseri, esse in in-
ferno

ferno tot annorum millibus & subinde videre finem ejus doloris; quàm tolerare malum, tanto minus, sed absque fine. Ex quo elucet, breve omnino censendum esse, & contemni posse, quidquid æternum non est: quia per totam æternitatem erit nihil. *Quidenim potest esse grande, quod finem habet?* S. Hierony. in psal 80. E diverso, quod finem non habet, sicut comprehendi non potest, ita non potest non haberi magnum, & non timeri, nisi ab infano.

Monitum.

O Peccator, semper altè infixam cordi tuo gere pœnarum infernalium æternitatem: si enim cubationi in molli lecto, si punctiõni vespæ vel apis, pondus infinitum doloris, addit æternitas; quantum pondus addet reliquis tormentis & igni devoranti? Et hoc ob momentaneas voluptates? Post honoris vanescentis fumum, pati fumum ignis infernalis ascendentem in sæcula sæculorum! Post modicum mellis in faucibus, subire tormentum æternum in visceribus!

Post

284 *Domus æternitatis. Consideratio*
Post tantillam voluptatem, tam gravis
miseria! exclamat stupens S. Bernardus
ad Fratres. De monte Dei. Vis scire cau-
sam quòd jamjam peccatum commissu-
rus & supplicia æterna incururus,
non toto corpore cohorrescas? Causa
est, quia & malum culpæ & malum pœ-
næ, non apprehendis, non ruminas, non
consideras, non masticas; sed hunc bo-
lum, instar corvi aut canis, deglutis &
devoras. Os impiorum devorat iniquita-
tem. Proverb. c. 10.

20. *Septembris.*

RUmina igitur sæpius vel ante vel
post commissum scelus, & masti-
ca pondus horrendum æternitatis sup-
pliciorum atque ingredi abyssum il-
lam terribilem tum culpæ, tum pœnæ;
& cautior evades. I. Malum culpæ &
peccati est abysus formidabilis, cujus
malitiam nullus intellectus humanus
aut Angelicus complectitur, duplici de
causa. Primò quia de peccato in pec-
catum, de pœna in pœnam novam præ-
cipitat, ut ait S. Augustinus in psal. 41.

De pœna, ait in pœnam transeunt, & de tenebris ad tenebras, & de profunditate ad profunditatem, & de supplicio ad supplicium, & de ardore cupiditatis in flammam gehennarum. Atque ita abyssus abyssum invocat. Id est peccatum advocat, adducitque aliud peccatum & pœnam. Secundò abyssus est peccatum; quia ad fundum nequitiae ejus, quis pertingere poterit? Hinc idem S. Doctor L. de contr. cordis, ait: Verè abyssus peccata mea sunt; quia incomprehensibilia sunt profunditate, & inestimabilia sunt numero & immensitate. Atque hæc formidabilis abyssus culpæ, trahit post se, terribilem abyssum pœnæ & gehennæ: & sic abyssus abyssum invocat. Psal. 41.

II. Considera deinde abyssum æternitatis damnatæ, in quo ad fundum, nunquam devenies; adeoque suppliciorum maximum esse, verè deprehendes. Sume in manum clepsydram, quâ horas metiris, atque ita teipsum alloquere; si necesse esset, me hætere in medio ignis, tot annorum millibus, quot sunt arenæ, in hoc arenarü, seu clepsammidi vasculo;

286 *Domus æternitatis. Consideratio*
culo ; quando tandem cruciatus meus
finem esset habiturus ? Tanto tempore
jam duravit mundus, & tamen nondum
lapta sunt sex annorum millia : nondum
igitur ablati essent sex pulvisculi ex vi-
tro hoc ; & quando tandem esset finis ?
Progredere deinde à Clepsydra, ad mon-
tem integrum, pertingentem usque ad
cælum, & eodem modo discurre. Deni-
que multiplicetur mons toties, quot ipse
continet arenulas, & pari modo ratioci-
nare. An non hæc abyssus est numero-
rum & annorum ? Quæ humana mens aut
angelica eam capiat ?

III. Et tamen si ego, si tu mi Lector
moriaris in peccato mortali, fide certum
est, nos toto tempore cruciandos in
flammis, donec omnes hæ arenæ, & an-
norum myriades sint elapsæ, quin æter-
nitas vel unico momento decrescat. O
abyssus æternitatis fundo carens ! O la-
byrinthus innumeris se gyris intot-
quens, & exitum non concedens ! quan-
tum ponderis omnibus & singulis Tar-
tari pœnis apponis ! O abyssus abys-
sum invocans, exclamat S. Augustinus. l. c.

O pec-

O peccata mea! tormenta, quibus me servatis, abyssus sunt, quia infinita & omnino incomprehensibilia sunt. Ha abyssi terribiles sunt mihi undique; quia timor super timorem & dolor super dolorem: quia peccati abyssus, abyssum tormentorum meretur. Abyssus judiciorum Dei super me; abyssus inferni subtus me; abyssus peccatorum meorum, est intra me. Illam, quae supra me est, timeo, ne in me irruat, & me cum abisso mea, in illam, quae subtus me latet; obruat: ubi per tormenta, peccata nunquam delebuntur; sed peccata, tormenta super me tenebunt.

Deprecatio.

O Aeternitas! O aeternitas! O tormentum, tormentorum maximum, aeternitas! quàm longa & intolerabilis es? O abyssus abyssum invocans, abyssus fundo, centro, & circumferentia carens, quàm incomprehensibilis es? Ego te obstupesco & elinguis hæreo! Hoc tamen dico: aut fide peccatores carent, aut cerebro; dum pro brevi voluptate, honore aut lucro, longam ad eò sibi

Pars III.

N

accer-

288 *Domus æternitatis. Consideratio*
accerfunt pœnarum æternitatem. Ad ex-
tremum clamo cum S. Auguftino l. c.
*Exaudi clamantem de abyffo, ad te benigni-
fimum, peccata mea non abscondo; sed
pando ea coram te: non defendo, sed osten-
do: non excuso, sed accuso: Ego sum reus,
ego ipse accusator meus. Non accuses me,
qui fecisti me. Solus suffeci ad peccandum,
solus sufficiam ad accusandum; solus ad
pœnitendum. Ut ex damnabili & pecca-
torum, & suppliciorum æternorum a-
byffo, per bonitatis & misericordiæ tuæ
abyffum eripiar.*

CONSIDERATIO XXVIII.

Cumulus tormentorum damnatæ æ-
ternitatis.

Mala omnia super eos congregabuntur.
Deut. c. 32. 23.

21. Septembris.

MAla plurima simul irruentia, ma-
gis gravant, premunt atque per-
cellunt; quàm si successivè advenirent
singula. Nam uti Job audiens singulos
servos, successivè adversitates singulas
nu-